

Papp Tibor helynök atya beszéde

Főtisztelendő és kedves Ábel atya!

A mennybemenetel után az evangéliumban azt olvassuk, és a tropárban is azt énekeljük, hogy az apostolok nagy örömmel tértek vissza Jeruzsálembe. Azért, mert mindaz, amiről Krisztus beszélt, mindaz, amit ígért nekik, a szemük láttára megvalósult: Krisztus fölemelkedett, és az Atyánál van.

A mai napon mi mindannyian hihetetlen nagy örömmel vagyunk itt, hiszen történelmi pillanat ez görögkatolikus egyházunk és egyházmegyénk számára is: immáron a Nyíregyházi Egyházmegyének megyéspüspöke is van, és külön öröm, hogy Ábel atyát tisztelhetjük benne, aki már a szerzetesi nevében is az alázatos Ábel nevét viseli.

A mennybemenetelről tudjuk, hogy nem azt jelentette, hogy Krisztus elhagyta volna a tanítványokat, hanem éppen ellenkezőleg: bár fölemelkedett az Atya dicsőségébe, mégis ott maradt és jelen volt a tanítványokkal. Ennek a jelenlétnek a megtestesítője a püspök.

Arra kérjük Ábel atyát, hogy a föltámadt, a mindig velünk lévő Krisztust hozza el közösségeinkbe. Hogy ez a jelenlét látszódjon templomainkban, közösségeinkben, a szeretetszolgálatokban, iskolákban, médiában, mindenhol. Hogy legyen ezután is olyan főpásztorunk, akihez nyugodtan mehetünk be, aki mellett jó ott lenni, aki mellett jól érzi magát a tanult és az egyszerű ember, a szegény és a gazdag, a hatalommal bíró és a betegséggel küszködő is.

Kérjük, hogy legyen ennek a velünk lévő Krisztusnak a jele. Örömmel megyünk a mai napon mindannyian haza, hiszen az elmúlt években olyan atyát ismerhettünk meg Ábel atyában, aki éppen olyan szerető, gondoskodó és határozott – amilyen Krisztus is volt. Ezért biztosan bizalommal tudunk majd fordulni hozzá, és ezért a köteles tiszteletet is könnyű lesz megadni neki. Örömmel a szívünkben megyünk ma haza, hiszen püspök atyánk olyan jelmondatot, sőt: jelszót választott, ami a hitünknek, az életünknek az alapja. Hiszen a mindenható Isten segítségével élünk, van egyházunk, és van annak vezetője.

Történelmi idők ezek: metropóliánk van, egyházmegyék alakultak. A történelmi idők bátor és okos döntéseket kívánnak. Nagy döntéseket kell a következő időkben meghozni. Mi, akik ma itt vagyunk – a templomban, a templom körül vagy éppen a tévé képernyője előtt –, mindannyian följánljuk a szolgálatunkat,

hogy ebben segíteni tudjuk püspök atyánkat. Hiszen az a munka, ami most kezdődik, igazi csapatjáték, amelyben a főnek és a tagoknak karizmáik szerint együtt kell dolgozni.

Az ünnepnek van egy következő mozzanata is, amikor az angyalok a tanítványokat szólítják meg: „mit álltok itt égre emelt szemekkel?” A nagy öröm mellett a mai naptól mindannyiunknak komolyan kell ezt venni. El kell indulnunk és cselekednünk kell, hogy tőlünk telhetően mindent megtegyünk azért, hogy az Isten országából minél több megvalósuljon itt, közöttünk.

Ennek a tettre kész, igényes és szeretettel teli munkának kezdetén kérem, fogadja szeretettel püspök atya egyházmegyénk papcsaládjai nevében ajándékunkat: egy mives pásztorbotot. A pásztorbot a 23. zsoltárt juttatja eszünkbe, s ahogy hallottuk Fülöp atyától, a pásztorbot először is a bizalomnak, a nyugalomnak a jele. Vezessen minket püspök atya ezzel a pásztorbottal, olyan nyugodtan, mint eddig. Nagy terveink vannak, sokat fogunk idegeskedni, fogunk hibázni – de ha úgy mehetünk be főpásztorunkhoz, hogy tudjuk: nyugodtan

fog fogadni minket, akkor ez mindannyiunknak megnyugvás lesz. A pásztorbot ugyanakkor a fegyelmelés eszköze is. Ne legyen rá szükség! De a Szentírásból tudjuk, hogy a bölcs ember örül a fenyítésnek is. Szent Pálnál többször is olvashatjuk, hogy a testvéri rendutasítás igenis helyénvaló dolog. Ezzel az ajándékkal is kérjük püspök atyát, hogy vezessen minket nyugalommal, s ha kell, testvéri szeretettel rendre utasítva.

Kérjük a mindenható Isten áldását, hogy ne csak emberi erőfeszítés legyen, amit a következő időkben meg akarunk valósítani, hanem a mindenható Isten áldásával kísért erőfeszítés, s így az Isten legnagyobb dicsőségére és a ránk bízottak üdvére

mindenkit közelebb tudjunk vezetni a mindenható Istenhez.

ISTEN ÉLTESSE, PÜSPÖK ATYA!